

vrij duur is en vrij duur moet wezen, omdat de meeste ondernemers van hôtels, booten enz. het geheel van 8 à 10 weken moeten hebben, terwijl, door concurrentie gedreven, de een zijn bezoekers nog meer weelde biedt dan de ander. De inrichting van verscheiden eerste klas hôtels — b.v. die van St. Enoch te Glasgow, dat trouwens het geheele jaar door op bezoekers mag rekenen — is kortweg vorstelijk te noemen. Bedenkt welke sommen alleen het onderhoud verslindt, en ge erkent, dat zulke hôtels duur moeten wezen, terwijl die van lagere prijs natuurlijk niet ontbreken, en menigeen, al denkt hij ook niet langer dan een week te Edinburg of Glasgow te blijven, een gemeubileerde kamer huurt. Onder het tarief voor het middagmaal is in Schotland nooit wijn of bier begrepen. Doch men wordt er niets schuins op aangezien, wanneer men bij zijn eten niet drinkt, of zich tot water bepaalt. Niettemin wordt er in Schotland door de reizenden veel wijn gedronken, bovenal Champagne, dat bewijst de wijnkaart, die zelfs in een plaatsje als Beaulieu (bij Inverness) tien merken van dit schuimend vocht noteert, tegen twee soorten Bordeaux en Sherry. —

Na een paar maal geland te zijn aan een oever vol dorpjes en landhuizen, gerugsteund door een bergketen, stoomt de boot bij Rothesay de Kyles of Bute binnen, d. i. een zeestraat, die het langwerpige eiland Bute scheidt van het viervingerige schiereiland Cowal, en aan het noordelijkste punt nog vernauwd wordt door eenige eilandjes. Hier en daar schijnen de rotsen het water geheel in te sluiten, zoodat de passagiers zich afvragen, hoe voortgaan mogelijk zal blijken. Verontrust u maar niet: de stuurman kent het geheim en brengt er u ongedeerd uit langs Tighnabruich, een aardsch paradijs buiten het bereik van wind en golfslag en meer dan half verscholen in zijn eigen groen. Aan de zuidelijke punt van Cowal, Ardlamont-Point, stoomt de boot Loch-Fynne in. Hoog geheuveld is het landschap niet, maar mooi van lijn toon. Op één derde van het meer, aan de Argyle kust, ligt Adrishach — daar eindigt de boot zijn vaart en laat den toeristen de keus tusschen het kalme Crinan-kanaal om daarna door de dikwerf onstuimige straat van Corrivreckin naar Oban te stevenen, of per coach te gaan naar Ford aan het Loch-Awe, om eerst per boot dan per spoor de reis te vervolgen. Wie het laatste verkiest, al zou het maar wezen om weer eens in een andere soort van beweging te komen, kijkt vreemd op als door de ligging van het kanaal het er wel wat van heeft, of hij de boot over land ziet varen.

Op dezen weg, die zoowel een aaneenschakeling als doorenmenging van bergen, rotsen, dalen, valleien, stroompjes en waterversnellingen is, ligt Kilmichael-Glassery, een vallei, waarop de leiders van het rijtuig stellig uw aandacht zullen vestigen als bezongen door hun dichter Thomas Campbell in diens vermaarde regelen: „*Lines on Visiting a Scene in Argyleshire*. Men kan wel merken, dat een buurpraatje gaan maken in de Hooglanden gemeenlijk nog al wat voeten in de aard heeft, zoodat de middenstand daarvan afziende, licht tijd kan vinden voor kennismaking met de barden dier streek.

Na ongeveer 14 mijlen van op en neer, achter een kittelig vierspan te